

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

5. PROSINCE 2021

Z obsahu:

**Svoboda se uskutečňuje
v lásce**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 20. října 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Svatá Marie Maravillas
od Ježíše**

Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (79)**

- strana 6 -

**Eucharistie zjevuje lásku
Srdce Ježíšova**

Duchovní formace ctitelů
Nejsvětějšího Srdce
Pána Ježíše
- strana 7 -

**Stojící Zoja - utajený
zázrak**

Natalia Kandudina
- strana 8 -

**Náš Jáchym, zázračné
dítě Panny Marie**

- strana 10 -

**Počet zločinů z nenávisti
vůči evropským křesťanům
v roce 2020 prudce narostl**

- strana 12 -

Velká (184 cm vysoká) ikona sv. Mikuláše namalovaná v roce 1294
pro Lipnyjský kostel sv. Mikuláše v Novgorodu

Svoboda se uskutečňuje v lásce

Katecheze papeže Františka při generální audienci

20. října 2021, Řím, aula Pavla VI.

„Bratři, vy jste byli povoláni ke svobodě. Ta svoboda však nesmí být záminkou, abyste se vraceli k prosazování sebe. Spíše si navzájem posluhujte láskou. Celý Zákon totiž ve své plnosti je obsažen v jediné větě: »Miluj svého bližního jako sebe.«“ (Gal 5,13-14)

Apoštol Pavel nás ve svém listě Galaťanům postupně a pomalu vpravuje do veliké novosti přinášené vírou. Jedná se skutečně o významné novoty, protože se zde neobnovují pouze některá životní hlediska, ný-

brž jsme vtahováni do onoho „nového života“, který jsme přijali ve křtu. V něm jsme byli zahrnuti tím největším možným darem, existenci Božích dětí. Znovu jsme se narodili v Kristu a přešli jsme od religiozity sestávající z přikázání k živě

víře, jejímž středem je společenství s Bohem a bratry, tedy láska. Od otroctví poznamenaného strachem a hříchem jsme postoupili do svobody Božích dětí. Opět se tu objevuje slovo „svoboda“.

Snažme se dnes lépe pochopit, v čem podle apoštola spočívá jádro této svobody. Pavel tvrdí, že je to něco zcela jiného, než „záminka k životu podle těla“ (Gal 5,13; *podle italského biblického překladu*). Svoboda tudíž není nějaká zhýralost, život sledující tělesné instinkty, osobní choutky a sobecké pudy. Naopak, jak apoštol píše, svoboda v Ježíši nás vede ke

Pokračování na str. 13

Rozum a srdce – dvoji způsob, jakým lze hledat Pána Ježíše. Který z nich je lepší, účinnější? Alice Lenczewska to zaznamenala takto: mnohem snazší je dosáhnout Pána Ježíše srdcem. (str. 6) Není chybou hledat ho rozumem, ostatně je učením katolické církve, že i přirozeným světlem rozumu lze dojít k poznání Boží existence. Avšak chceme-li jít přímější, účinnější cestou, pak je to cesta srdce, lásky – cesta našeho srdce k Srdci Ježíšovu. K Srdci, které lidi tolik milovalo, že se za jejich spásu nechalo probodnout setníkovým kopím. A ten, kdo miluje Nejsvětější Ježíšovo Srdce, nutně plně láskou také k Eucharistii. (str. 7) Je přirozené, že čekání na další osobní setkání s Milovaným je prostoupeno chvějící se touhou po živé přítomnosti v jeho blízkosti. Čím více se ono setkání blíží, tím větší touhu v milujícím vzbuzuje a nabývá tím na síle i pouto lásky k Milovanému. A tak se rovněž i my zamysleme nad svým vztahem k eucharistickému Kristu a nad tím, jak jej hlouběji prožívat při mši svaté a v adoraci Nejsvětější svátosti – a prohlubme v srdci svoji adventní touhu po setkání s Pánem...

Všichni jsme hříšníci. A snad někdy i takoví, že nám hrozí být nevědomý příklon k cizím bohům a modlám a možná i odchod do vyhnanství bez Boha: to se děje už tehdy, když dáváme přednost čemukoliv nebo komukoliv před Pánem, Tvůrcem a Vládce všeho –

Editorial

a svět (d'ábel) nás v tom umí snadno oklamat... Buďme bdělí, nechejme se z tohoto vyhnanství vyvádět Pánem Ježíšem a obnovujeme v jeho moci a lásce svůj domov, v kterém sídlí naše duše! (str. 3) Vždyť proto náš Pán přišel na svět: aby nás uvedl na cestu spásy, do království našeho milovaného Otce v nebesích. Budeme-li pak svoji duši posvěcovat Ježíšovou přítomností v ní, láskou k jeho Nejsvětějšímu Srdci, setkáváním se s živým Pánem v Eucharistii, potáhneme za sebou také jiné duše. Tak jako svatá Marie Maravillas od Ježíše. (str. 4-5) Ona nám rovněž odhaluje jednu důležitou radu pro život s Kristem: v každém okamžiku hledat a konat to, co ho nejvíce uspokojí. Tak se projevuje pravá láska. Adventní čas můžeme tedy věnovat i rozjímání nad tím, jak posvěcujeme svoji duši a zda táhneme k Pánu jiné...

„Jestli Bůh je, ať mě potrestá!“ Rouhavá slova ruské dívky Zoji byla předzvěstí zázraku, skrze který Pán Bůh dal zřejmý důkaz o své existenci. (str. 8-9) Žel, mnohá lidská srdce zůstala i nadále zatvrzele zapečetěná. Nebyla schopná vyjít ze svého ega a přijmout skutečnost, že je zde Někdo, kdo má reálnou moc nad vším tvorstvem a nad děním v tomto světě... Oproti tomu: Jak blahodárně a povzbudivě působí láskypl-

ná odevzdanost Boží vůli v podání mladých manželů, kteří se báli o život svého malého děťátka! (str. 10-11) S důvěrou se obrátili o pomoc k Panně Marii, a Matka Boží se postarala – dítě bylo zachráněno. Neznamená to však, že pokaždé musí vše skončit šťastně z lidského pohledu. Boží Prozřetelnost vždy dává ještě více, než je zdraví či lidský život: především totiž uzdravuje duše, vztahy... těch, kdo své utrpení prožívají právě v Boží blízkosti, ve víře a v lásce, v plné důvěře, že jen Pán Bůh sám může život dát i vzít. Nebývá to snadné – snad není mezi námi nikdo, kdo by se s podobně tíživou situací neseťkal –, ale zde se ukazuje jediná smysluplná cesta, která vyvádí z otrocké závislosti na vlastním já ke svobodě dětí Božích. Vždyť my všichni patříme Troj-jedinému Bohu, Stvořiteli všeho tvorstva, ať už to přijímáme, nebo ne! Není tedy lepší snažit se opustit vše, co mám, ba vzdát se i sám sebe pro dobro, které je nesrovnatelně vyšší a je věčné? Pro spásu duše své a jiných lidí?

Konečně, co jiného by člověk ještě chtěl hledat, aby byl navždy šťastný? Ten, kterého hledáme, se před dvěma tisíci lety narodil jako člověk v Betlémě, jako muž v nejlepších letech se nechal ukřižovat, aby své Božství potvrdil svým zmrtvýchvstáním a nanebevstoupením – a to vše pro jediné: pro spásu našich duší. Naš Pán Ježíš Kristus – Král, na jehož druhý příchod čekáme!

Daniel Dehner

Ať už tě všechno to, co prožíváš a co vidíš kolem sebe, jakkoliv trápí a sklíčuje, jedno je jisté: blíží se chvíle vysvobození. *Vzchop se a postav na výšině.* První čtení je plné útěchy a dává ti jasně na vědomí, že prožíváš neděli, která je dnem velké naděje.

Obrať svůj pohled *na východ* a vyprošuj si pravý užitek z dnešního setkání s Božím slovem.

Vyhnanství a nepřátelské obklíčení, na které si stěžujeme, jsme si sami zavínili: *Hřešili jsme, byli jsme nevěrní, neposlouchali jsme hlas Hospodina podle proroků, které nám posílal, ale chodili jsme každý za zálibami svého zlého srdce a sloužili jiným bohům.*⁽¹⁾ Dopadají na nás nyní naše vlastní zlé skutky.⁽²⁾ Jak to, že se cítíš ve vyhnanství jako mezi svými? Jsi v zajetí ve své vlastní zemi, protože se přímo kolem tebe rozbujelo pohanště. Všichni byli kdysi Kristovi, ale pak opustili cestu evangelia a obrátili se k cizím bohům a modlám. Přichází den, kdy mají poznat, jak nicotné jsou všechny jejich idoly. *Jako strašák v okurkovém poli, který nic neuhlídá, taková jsou falešní bohové.*⁽³⁾

Proto se postav na výšině, vystup nad všechnu marnost a všechna lidská hlediska a zadívej se na vše pohledem Krista, který je jediným Pánem *včera, dnes i navěky.* Nadchází čas milosti a on slíbil, že *každý tvor uzří jeho spásu.* Bůh zůstává věrný, buď si jist, že pamatoval i na tebe. On sám ti připravuje cestu, *rozkázal snížit každou vysokou horu a vyplnit údolí na úroveň země, abys mohl kráčet bezpečně k Boží slávě.* Přichází sám vstříc *s milosrdenstvím a spravedlností, která z něho prýští, aby ses mohl radovat ve světle jeho velebnosti.*

Proto tvůj smutek a netrpělivá malomyslnost by byly urážkou Pánovy věrnosti a velkodušnosti. *Odlož roucho žalosti a soužení a oděj se rouchem spravedlnosti.* Záséval jsi v slzách, ale nadchází doba jásavých žní.⁽⁴⁾

Náš Pán sám přichází, aby nás vyvedl z vyhnanství. Ale nikoliv tak, že by nás odvedl někam jinam, do jiné zaslíbené země. Na zemi není takového místa, kam bychom mohli odejít: musíme sami s jeho milostí obnovit svůj domov tam, kde žijeme. Z našeho vyhnanství vede jen jedna

cesta: *šíření evangelia.* Zdá se ti, že to je už nad naše síly? *Zůstaň na výšině,* obnov svou důvěru a víru: *Ten, který toto vynikající dílo začal, přivede je také k dobrému konci ke dni Krista Ježíše.* A tento den je přede dveřmi. Milostivý Pán přichází nejen k tobě a tvým bratřím ve víře, ale ke všem, aby *každému, kdo je pod nebem, ukázal svůj lesk.*

Nepřestávej se proto radovat. *Ten, který dopustil zlé věci, zachrání tě a dá ti věčnou radost.*⁽⁵⁾ Chceš-li skutečně vyjít z pohanství, nesmíš se už v ničem připodobňovat pohanům. I když vidíš kolem celé zástupy, jak se klaní modlám mamonu, rozkoše a moci zpředu i zezadu, ty stále říkej věrně svému Pánu: *Jen tobě, Králi, se sluší věčně klanět.*⁽⁶⁾ Pán ti pak odpoví: *Můj anděl je s vámi a ochrání vaši duše.*⁽⁷⁾

Z Pavlových slov můžeš správně porozumět, jakým způsobem se máš podílet na tomto velkém exodu z pohanství: – především musí stále *růst tvoje láska.* To je jediný lék na ztvrdlé srdce, které tě jako chladná skála uzavřelo v tvém vyhnanství. Co jiného než láska dokáže zasypat propasti zatvřelosti, které rozdělují srdce, *srovnat pahorky pýchy,* která kolem sebe deptá a ubližuje, napřimit *křivé cesty neupřímnosti a srovnat hrboly necitelného sobectví.* Apoštol si ovšem bere Boha za svědka, že to není jakákoliv láska, ale *láska Ježíše Krista*⁽⁸⁾, jejíž síla je v tom, že bolí. *Dostalo se ti té milosti, že smíš v Krista nejen věřit, ale s ním i trpět.*⁽⁹⁾ *On se ponížil a byl poslušný až k smrti*⁽¹⁰⁾ a je nezbytné, abys měl *stejně smýšlení jako Kristus*⁽¹¹⁾. Jen podle toho mohou všichni poznat, že jsi skutečně Kristův učedník.

Současně s láskou však musí růst i tvé *poznání a všestranný úsudek, abys dovedl správně rozhodovat.* Nepatří snad Boží pravda a Pánovo slovo k tomu nejdůležitějšímu, co potřebuješ znát, abys došel k cíli? Máš kolem sebe *vlnky v rouše ovčím*⁽¹²⁾. Ve světě se objevilo mnoho falešných učitelů a *svůdců, antikristů.* *Kdo nezůstává v Kristově učení, nemá Boha.*⁽¹³⁾ Jak může zůstat bezpečně v Kristově učení ten, kdo je nezná, a to důkladně?

Láska a pravé poznání tě navedou na cestu k Boží milosti. Té se otevři bezvýhradně, neboť jedině Ježíš může ukon-

Liturgická čtení

1. čtení – Bar 5,1–9

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdoby věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a vstav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha „Pokoje spravedlnosti“ a „Vznešenost bázně Boží“.

Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své děti, které se shromáždily na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšly z tebe pěšky, vedeny od nepřátel, ale Bůh je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael kráčet bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele na Boží rozkaz. Ano, Bůh přivede Izraele, který se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho prýští.

2. čtení – Flp 1,4–6.8–11

(Bratři a sestry!) Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia.

Dokončení na str. 5

čít tvé vnitřní vyhnanství, ve kterém zlé návyky drží tvoji duši, a obnovit původní nevinnost, abys čistotou *jen zářil a byl bez hříchu.* Pak se teprve bude z tebe šířit *pokoje spravedlnosti a sláva bohobojnosti.* Tvoje zaslíbenou zemi je *plná míra dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem k Boží chvále a slávě.* Jen tak může svět poznat, *jak velkou věc s námi učinil Pán,* aby ho naplnila pravá Boží radost.

Pane, změň náš osud, jako se mění údolí na jihu země.⁽¹⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Bar 1,17–18.21–22; ⁽²⁾ srov. Bar 2,9; ⁽³⁾ Bar 6,69; ⁽⁴⁾ srov. Ž 126; ⁽⁵⁾ srov. Bar 4,29; ⁽⁶⁾ srov. Bar 6,5; ⁽⁷⁾ Bar 6,6; ⁽⁸⁾ srov. Flp 1,8; ⁽⁹⁾ srov. Flp 1,29; ⁽¹⁰⁾ Flp 2,8; ⁽¹¹⁾ Flp 2,5; ⁽¹²⁾ srov. Mt 7,15; ⁽¹³⁾ srov. 2 Jan 7–9; ⁽¹⁴⁾ srov. Ž 126,4

Svatá Marie Maravillas od Ježíše

„Chci, aby mě vše přivádělo k Bohu, ať už to bude cokoli - k Bohu, který je mým životem a mým vším,“ prohlásila karmelitánka, o níž se v její době říkalo, že je svatou Terezíí z Ávily dneška. Nepřipouštěla žádné překážky svému chtění, naopak mu naprosto ponechávala prostor. Přesně v duchu své zásady: „Jak si dokážeme zkomplikovat svatost! A přitom je tak prostá - stačí nám v důvěře a s láskou se odevzdat do Boží náruče a přát si a dělat v každé chvíli to, co víme, že by si přál.“

K její osobě se druží známé řeční, že se onoho 4. listopadu 1891 „uměla narodit“. Vskutku: byla dcerou markýze a ambasadora Španělska při Apoštolském stolci, přičemž o skvělý původ tady tolik nejde, jakkoliv jí v žilách kolovala královská krev. Rodiče brali víru ve všech směrech vážně a své čtyři potomky k ní poctivě vedli už odmala. Maria de las Maravillas (Marie od zázraků), jak byla pokřtěna, si tak osvojila základy víry především ve svém srdci a díky tomu se jí staly samozřejmostí, stejně jako to, že jimi řídila svůj každodenní život.

Dostalo se jí i prvotřídního vzdělání – naučila se anglicky a francouzsky, hrát na klavír. Velký vliv na ni měla její babička, matčina matka, a zároveň její kmotra, která ji mj. vedla k četbě životopisů svatých.

Že v předchozích řádcích pojednávajících o křesťanství uváděném do života nejde o planá slova, potvrzují rozličné skutečnosti: Už jako malá se modlívala

s rozpaženými rukama, ukládala si kající skutky... Na jedněch prázdninách přemluvila sourozence, aby se oblékli do žebráckých hadrů a spolu pak žebrali, načež vyžebráný obnos věnovali skutečným žebrákům. A dokonce si v pěti letech v podkrovní jejich vily zřídila malý oltářík a složila před ním slib čistoty. Jako třináctiletá pak asistovala řeholnici Julii, vincentce, při jejich návštěvách nemocných a chudých ve čtvrti chudiny

Las Injurias. Marie s ní chodila prakticky denně a pro potřeby nemocných jí dávala své kapesné, které dostávala od rodičů. Ne jednou, pravidelně. Krmila a učila přitom zanedbané děti.

Později Marie uvedla: „Milost povolání jsem obdržela ve stejné době, kdy jsem začala používat rozum.“ Tato milost ji formovala docela dlouho, čímž mimo jiné osvědčila svou vytrvalost. Do vysněného Karmelu totiž vstoupila až ve 28 letech, pár let po smrti otce (1913), jenž se předtím vyslovoval proti tomu, aby oblékla

řeholní šat, ač byl hluboce věřící a různě řády hojně podporoval. Jednalo se o madridský Karmel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a sv. Josefa v El Escorial.

Čtyři roky poté, tj. léta Páně 1923, dostala Marie vnuknutí od Boha, aby založila dům Karmelu v Cerro de los Ángeles. „Mé Srdce potřebuje útěchu,“ slyšela Boží hlas, „chci, aby byl tento Karmel balzámem, který vyléčí rány, které dostávám od hříšníků. Španělsko bude zachráněno modlitbou.“ Přemohla tak v sobě s definitivní platností vnitřní strachy z toho, že bude svému božskému Ženichovi nevěrná. Tato přímá výzva shůry ji přiměla poslechnout a stát se Božím nástrojem bez ohledu na vlastní skrupule stran své slabosti. Dne 30. května 1924 už v tomto novém klášteře složila věčnou profesi a od června roku 1926 jej spravovala jako převorka.

„Svůj“ klášter vedla svědomitě a moudře. Od roku 1933 přesáhlo její poslání jeho zdi. Obdržela od Boha další úkol: „Ve svém nitru jsem jasně slyšela: »Mou rozkoší je přebývat s lidskými syny.« Tato slova na mne udělala obrovský dojem. Pochopila jsem, že nebyla určena pro mne, ale že byla prosbou, jejímž prostřednictvím se na mne Pán obracel, abych se mu zcela odevzdala a abych mu tímto způsobem dávala duše, po kterých tak horoucně toužím. I když ani nevím, jakým způsobem, vnímala jsem zcela jasně, že duše, která se posvěcuje, za sebou k Bohu skutečně táhne jiné duše. To vše mě tak hluboce rozrušilo, že jsem navzdory své velké bídě celou svou duší nabídl Pánu všechna utrpení těla i duše.“

Sestra Maravillas to pochopila tak, že má zakládat další kláštery. Cerro de los Ángeles se tak stalo ohniskem příštího života Karmelu ve Španělsku – ne nadarmo se prý nachází v zeměpisném středu této země. „Jaké je to štěstí, moci nabídnout ještě jeden kostel, ještě jeden malý klášter, v němž je Bůh milován celým srdcem! Těžkosti při zakládání jsou vážně ničím oproti vědomí, jaké potěšení to musí činit Pánu,“ svěřila se později. A nešlo jen o Karmely ve Španělsku, vyslala sestry například i do daleké Indie.

Pak ale v zemi vypukla občanská válka, v níž republikáni bojovali proti všemu, co mělo něco společného s životem z víry. Mnohé kláštery byly vyplundrovány, vypáleny, jejich osazenstvo postříleno, či „jenom“ vyhnáno. Karmelu vedeného

Pavel Dokládál

VŠECHNO MOHU...

Filipským 4,13

1969 – 1989 – 2019

Mládí, povolání, kněžství, StB, svatá Anežka, Eucharistie a Maria, Řím – Kristova Církev

V prosinci vydává

NAKLADATELSTVÍ FLÉTNÁ

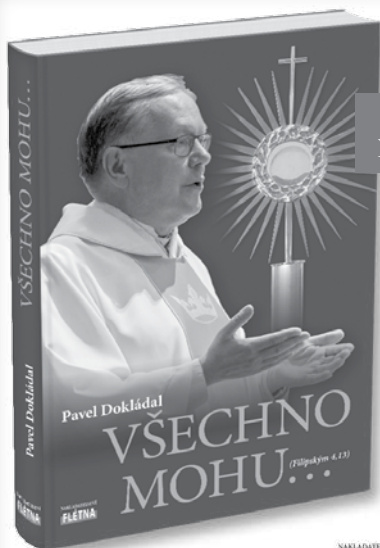
pevná vazba, A5, 288 stran, 295 Kč.

Knihu zasílá: Fatimský apoštolát v ČR

Kocliřov 195, 569 11 Kocliřov

tel.: 731 646 800

e-mail: recepce@cm-fatima.cz

KNIŽNÍ
NOVINKA

WWW.FLETNA.CZ

NAKLADATELSTVÍ
FLÉTNÁ

Zvony pro kostel ve Vranově nad Dyjí

V listopadu roku 1898 pukl největší zvon ve zvonici vranovského kostela, který je zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie. Velké zvony byly tedy sejmuty a poskytnuty jako protiúčet. Nový zvon byl vyroben firmou Willer v Brně a byl dovezen 27. června 1899 a byl zasvěcen sv. Floriánu.

Kvůli první světové válce, musely být roku 1917 kostelní zvony odvezeny na přetavení. Od té doby v barokním kostele ve Vranově nad Dyjí nezvoní pravé zvony, ale z reproduktoru zvoní nahrávka zvonů z katedrály.

Farní tým (zkráceně FATYM), který působí ve farnosti Vranov nad Dyjí od roku 1996, prosí všechny lidi dobré vůle, aby přispěli na tři nové zvony, které by dohromady i s montáží stály okolo 2,5 milionu korun. Zvony by pak byly vyrobeny zvonařstvem Dytrychová v Brodce u Přerova. Dohromady budou vážit 2 030 kg a budou zvonit tóny e1, a1 a cis2.

Na zvony je možné přispět na účet číslo **1580474329/0800, VS 7777**. Více informací na www.fatym.com. Pro případné dotazy kontaktujte na e-mail: gabrielagoudel@seznam.cz.

Gabriela Szkanderová

matkou Maravillas se naštěstí týkala druhá varianta - 22. července 1936 ho sestry musely neprodleně vyklidit. Uchýlily se nejprve do kláštera voršilek v Getafe a posléze do soukromého domu v Madridu. Bezmála čtrnáct měsíců zde strádaly v nedostatku, až ho mohly opustit a zamířit do staré karmelitánské poustevny v Las Batuecas (u Salamanky). V roce 1939 zde zřídily nový Karmel. Matka Maravillas v něm ponechala část sester, a protože občanská válka byla u konce, mohla se se zbytkem sester vrátit do Cerra, kde ovšem našla klášter totálně zničený.

Znovu ho vybuodovala a brzy se opět zaplnil dívkami toužícími po zasvěceném životě. Hledala tedy místo k založení dalšího kláštera a našla je v malé vesničce Mancera de Abajo. Shodou okolností zde stával klášter, v němž prožil plné tři roky sv. Jan od Kříže. Cítila se zde šťastná, jak uvedla v jednom dopise: „*Je to výjimečná samota, je oprostěním se ode všeho, což duši dělá velice dobře. Musím se nicméně také přiznat, že zde jsem, protože jsou zde mé dcery. Kdyby zde nebyly, nikdy, v žádném případě z vlastní vůle bych na tomto svatém místě nezůstala. [...] Tak se mohu v tomto pokorném koutku připravit na příchod svého Ženicha.*“

Nešlo tehdy o žádné honosné stavby, jak by možná někoho mohlo napadnout, ani o mistrně postavené. Veskrze byly malé, skrovné, misty až chatrné. „*My se nestaráme o to, zdali budou, anebo nebudou trvalé. Staráme se jedině o to, abychom v každém okamžiku konaly to, co podle nás nejvíce uspokojí Pána našich duší,*“ reagovala na výtky stran ne úplně prvotřídní kvality staveb. Pro život s Kristem nepotřebovaly víc, jistotu pevných zdí a zákla-

dů jim nahrazovala jistota Boží ochrany. „*Svatá chudoba působí, že já sám radostí, a vidět to vše tak pokorně a chudě je rozkoší,*“ napsala později z nově zřízeného kláštera v Duruelu, nazývaného někdy „Betlémská stáj“, nicméně tyto řádky lze vztáhnout i na Las Batuecas.

Právě tento čerstvě založený Karmel postoupila matka Maravillas mužské větvi karmelitánského řádu poté, co ji o to požádal generální ministr P. Silverio. Novým útočištěm sester z Las Batuecas se stal klášterík v Cabreře. A následovaly kláštery další...

Jedním z nich byl i ten v La Aldehuela (u Madridu), v němž matka Maravillas strávila poslední etapu svého tak svatě naplněného života. Odtud též založila svůj poslední Karmel, a sice v Montemar - Torremolinos (u Malagy).

Matka Maravillas nežila jen „svými“ Karmely, svou pozornost upínala všude tam, kde to bylo potřebné. Nikdo už asi nespočítá, kolik kostelů a klášterů, třeba i jiných řádů, vděčí za její nezištnou pomoc, ať už šlo o pomoc finanční, nebo v podobě liturgických oděvů a nádob.

Podporovala či rovnou zakládala i různé hospice, útulky pro bezdomovce, také sirotčince, finančně přispívala dělníkům. Je až neuvěřitelné, kde na to vše brala, vezmeme-li v potaz slibovanou chudobu i zakládání řádových klášterů.

Při tom všem nasazení, ve kterém nepolevovala ani v pokročilém věku, se snad vůbec nelze divit, že ji 27. října 1972 postihl infarkt. Podařilo se jí z něho se zotavit, ale fyzicky to od té doby už „nebylo ono“. „*Dcery, já se nikdy necítila dobře,*“ odpověděla jednou svým duchovním dcerám na dotaz, jak se cítí. „*Ale v tomto věku je to normální,*“ dodala, aby je upokojila.

Dne 11. prosince 1974 doběhl její život svého konce. „*Jsem opravdu šťastná. Jak velké štěstí, umírat jako karmelitka!*“ zněla jedna z jejích posledních slov. Ta další vyřkl 10. května 1998 Jan Pavel II., když ji prohlásil za blahoslavenou, resp. 4. května 2003, když ji prohlásil za svatou. Aktu kanonizace se účastnilo několik set kardinálů a biskupů, na dva tisíce kněží, ba dokonce i španělská královská rodina, jakož i královna belgická, hrdá na to, že je příbuznou sv. Marie de Maravillas.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás toto dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše.

Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skut-

ků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Evangelium - Lk 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Ka-

ifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uží Boží spásu.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (79)

Tentokrát čerpáme z jiného knižního zdroje, a proto se neobjevují označení „†“, „•“ či „-“.

„Kolik modlitby, tolik lásky, moudrosti a pokoje je ve tvém srdci. Kolik jsi ode Mne přijala během modlitby, tolik můžeš dát druhým z toho, co je hodno dávat. Sama od sebe nemáš nic, co bys mohla dát. Svým bližním můžeš dát pouze Moje dobro anebo svoji prázdnotu, anebo zlo pekla. A toto závisí od tvého modlitebního života: od jeho stálosti, hloubky a horlivosti. Nemysli si, že můžeš ve svém srdci něco shromáždit a potom to samovolně používat. Dobro, láska a moudrost jsou energií, která plyne z Božího pramene, pokud se s Ním spojuješ skrze modlitbu.“

* * *

„Jaká modlitba je nejdokonalejší? Setrvání v tichém obdivu beze slov. Dokáže to duše, která velmi miluje a která chce dát všechno svému Milovanému.“

„Ptáš se, jak to můžeš udělat? Prahni po tom – všechno ostatní učiním Já. Vyjádři jen svoje fiat tak jako Panna Maria. Ona neučinila nic kromě toho, že souhlasila, toužila, milovala a všechno podřídila té jediné Lásce, v níž žila a pro kterou žila. Odevzdala všechno a důvěřovala ve všem. Proto Mě dala světu! Každý člověk může udělat totéž, když se zcela odevzdá Mé vůli.“

* * *

„Cílem přijímání Eucharistie je setkání, při kterém se dáváme jeden druhému: Já tobě a ty Mně. Je to vzor pro vaše mezilidská setkání. Dávat se jeden druhému a přijímat se navzájem v lásce, vděčnosti a s odpuštěním, tak jak vás Já přijímám s láskou a odpuštěním. Eucharistie je příkladem postoje vůči druhému člověku a zároveň je darem lásky, na který lze odpovídat pouze vděčností a láskou. Je to smlouva lásky.“

* * *

Co se děje při proměňování?

„Přicházím spolu s anděly ve slávě Svěho Otce a obětuji Svoje Tělo na oltáři, tak jak jsem to předpověděl při Poslední večeři a jak jsem to vykonal na Golgotě. Obětuji ho před lidmi a toužím, aby spo-

lu s Moji obětí položili na oltář svá srdce – svůj osud. Nechci být sám jako na Golgotě. Také nyní lidé často stojí a dívají se. Velice často kněz láme Moje Tělo s lhotejností Řimana, který Mě přibil na kříž. Řekni jim, aby Mě nezraňovali svoji lhotejností, aby se Mě svým pohle-

**„Vyhýbej se bezmyšlenkovitému
a lhotejnému přijímání
Eucharistie.**

**Je to velký hřích a znesvěcení
Mé lásky a Mého daru
zrozeného v krvi na Golgotě.“**

dem a svými rukama dotýkali s větší jemností a pochopením. Já se za ně ustavičně obětuji na Golgotě oltářů. Já to všechno vidím a cítím.“

* * *

„Vyhýbej se bezmyšlenkovitému a lhotejnému přijímání Eucharistie. Je to velký hřích a znesvěcení Mé lásky a Mého daru zrozeného v krvi na Golgotě.“

* * *

„Ticho miluj v Nazaretě Mého Srdce rovněž tehdy, když prožíváš těžký čas.“

* * *

„Nebud' smutná. Tvoje samota se týká světa, ale nejsi sama. Já jsem s tebou. I v nebi máš mnoho přátel: provázejí tě, pečují o tebe a modlí se za tebe. Není důležité, že je nevidíš. Jejich přítomnost a pomoc je reálnější než to, co zakoušíš ve světě. Již nepatříš tomuto světu, který ti nemůže nic dát. Tvůj domov a tvoje vlast jsou u Mne. Tvoje duše a tvoje srdce musí být ustavičně zde a odtud čerpat sílu. Nadpřirozený svět není kdesi daleko. Nejčastěji se v něm pohybujete nevědomky.“

* * *

Co je na cestě Božího dětství nejdůležitější?

„Úplná věrnost, důvěra, láska a obětování sebe samého... Jde o to, abyste pře-

ročili omezenost svého rozumu, a tehdy k vám budu promlouvat v srdci. Myslíš si, že to byla náhoda, že při budování Církve na zemi jsem se opřel o Petrovo srdce, a ne o jeho rozum? Nezeptal jsem se ho, zda Mě chápe, ale zda Mě miluje. A zeptal jsem se ho na to až třikrát. Mnoho lidí se Mě s námahou snaží dosáhnout rozumem, avšak srdcem by to bylo jednodušší.

Není to náhoda, že prostí lidé a děti jsou Mi bližší.“

* * *

„Duch dětství má pronikat všechny. V každé řeholi i v laickém životě je třeba více naslouchat Mé vůli než lidem. Když prožíváte problémy s poslušností, odevzdávejte Mi své představené a záležitosti, o kterých rozhodují, abych je Já vedl. Odevzdávat je třeba s láskou a s důvěrou a zůstat trpělivým a mírným. Miluji všechny Moje děti a budu usměřňovat jejich cestu ke Mně.“

* * *

„Láska k bližním není citovost a sentimentalita, ale především pomoc. Znamená to starat se o jejich spásu, vlévat do jejich srdce naděje a rozpalovat víru, odkrývat v jejich bolavých srdcích Moji lásku. Znamená to ukázat jim, že jsem v jejich duších a toužím, aby Mě tam viděli a sdíleli se Mnou svoje starosti, utrpení a radost, aby Mi dovolili, abych jim pomohl...“

* * *

„Chci, abys byla Moji dobrou učednicí a služebnicí: abys svým bratrům sloužila myšlenkami, slovy a skutky, abys je milovala myšlenkami, slovy a skutky.“

(Pokračování)

Podle Cesta dozrevania.

Sestavil Mieczysław Piotrowski TChr.

ZAEX, Dolány 2017.

Překlad Eva Hanušová OSsR.

Ze slovenštiny přeložil a upravil -dd-

Eucharistie zjevuje lásku Srdce Ježíšova

Duchovní formace ctitelů Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Kult Srdce Ježíšova je eucharistickým kultem neodmyslitelně spojeným s Nejsvětější svátostí. Kontemplujeme Kristovu lásku v jeho boku otevřeném na kříži, ale s jeho živým, bijícím Srdcem se setkáváme především v Eucharistii, když se účastníme mše svaté nebo adorace. Otec Jan Croiset, duchovní vůdce sv. Markéty Marie Alacoque uvedl: „Kult Nejsvětější Eucharistie a kult Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, to není dvojitý kult, ale ve skutečnosti je to jeden a tentýž kult. Vzájemně se doplňují a vzájemně se rozvíjejí. Bez lásky k Eucharistii nemůže existovat pravá láska k Nejsvětějšímu Srdci.“

Eucharistie je darem Srdce Ježíšova, za který projevujeme vděčnost našemu Spasiteli. Jak to můžeme udělat? Především zbožnou účastí na mši svaté a svou přítomností na adoraci před Nejsvětější svátostí. V každém svatostánku je Pán Ježíš Emanuelem, tedy „Bohem s námi“. A tam zůstane pro nás až do konce věků. Proto by členům Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše mělo záležet na tom, aby si pro Krista Pána udělali čas, poklekli k jeho nohám a dělali mu společnost, bdíce „srdcem při jeho Srdci“. Před svatostánkem se naplňujeme silou a důvěrou, abychom následně otevřeli svá srdce bližním.

Papež Benedikt XVI. vydal v roce 2007 speciální exhortaci o Eucharistii *Sacramentum Caritatis* („Svátost lásky“). Již první slova tohoto dokumentu zaměřují naši pozornost na nejhlubší obsah a hodnotu Eucharistie: „Svátost lásky, Nejsvětější svátost, Eucharistie, je darem, kterým Ježíš Kristus dává sám sebe, a tím zjevuje nekonečnou Boží lásku ke každé lidské bytosti. V této výjimečné svátosti se zjevuje největší láska, ta, která nás vybízí, abychom »položili život za své přátele« (Jan 15,13). Vskutku, Pán Ježíš »miloval své až do konce« (Jan 13,1). Těmito slovy evangelista oznamuje jeho gesto nekonečné pokory: než za nás zemřel na kříži, přepásal se Iněným plátnem a umýval nohy učedníkům. Rovněž ve svátosti Eucharistie nás Ježíš nadále miluje »až do

konce«, až po dar ze svého Těla a své Krve. Jaký údiv musel naplnit apoštoly nad skutky a slovy Pána při této večeři! Jakým úžasem by mělo naše srdce vzplanout nad tajemstvím Eucharistie!“

Boží láska vede Ježíše k tomu, aby své vlastní Tělo a Krev vložil jako dar do této jedinečné svátosti – znamení, ve kterém ho Boží pokora činí být neustále přítomným mezi námi a připraveným položit život za své přátele. Tato láska Boha nás překvapuje svou nezištností, laskavostí, štědrostí a pokorou. On k nám neustále přichází opásaný prostěradlem, sklání se k našim nohám v gestu vyhrazeném pro otroky. To vše proto, aby nás učinil účastnými na jeho životě – díky čemuž máme účast na životě Božím.

„V této svátosti se Pán vskutku stává pokrmem pro člověka hladového po pravdě a svobodě. [...] Ve svátosti Eucharistie nám Ježíš zvláštním způsobem ukazuje pravdu o lásce, která je samotnou podstatou Boha. Toto je pravda evangelia, která zajímá každého člověka a celého člověka [...]. Právě proto, že Kristus se stal pro nás pokrmem pravdy, církev se obrací k člověku a vyzývá ho, aby dobrovolně přijal Boží dar,“ učí Benedikt XVI.

Naši odpovědi na tento nepředstavitelný dar lásky zjevený v Eucharistii má být zbožná účast na mši svaté. Kristus byl jediný, kdo za nás dal svůj život. Tento jeho dar lásky je zpřítomňován každý den a každou hodinu, proto prvotní církev nazvala Večeři Páně „Eucharistií“, tzn. „Děkuvzdáním“. Oběť kříže se koná na našich oltářích také za tím účelem, aby skrze Boží přítomnost byly lidstvu rozdávány dobro a milosti, které pro něho Ježíš získal svou obětí. Mše svatá je darem, který nám dává Kristus. Kéž je také darem, který my nabízíme Otci skrze jeho Syna.

Navrhovaná témata k diskusi v rámci setkání Čestné stráže NSPJ:

1. Jaký je vztah mezi kultem Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a kultem eucharistickým?
2. Jak rozumím lásce Kristově viditelné ve svátosti Eucharistie?
3. Co mohu udělat pro lepší prožití mše svaté a adorace Nejsvětější svátosti?

*Formace členů Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, Krakov 2020 (Józef Gawel SCI, s. Maria Wysocka OVM)
Překlad Jana Machandrová*

Česká sekce Čestné stráže NSPJ:

Kristina Roszaková
Nábřeží svobody 17
73701 Český Těšín
E-mail: kris.ros@centrum.cz
Tel.: +420 731 534 081

Tato formace je ve Světle uveřejňována postupně, avšak nepravidelně. Předchozí části byly otištěny v číslech 19, 22, 25, 33, 37, 41 a 44/2021.

PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků

Cena 180 – 500 Kč.

Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město,
Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
tel. 728 133 220 • trebicmartin@volny.cz
Více na www.trebicmartin.cz

Stojící Zoja - utajený zázrak

V ruské Wikipedii byl tento příběh nazván pravoslavnou legendou, lidovou bajkou, církevním podáním. Ale copak známe hodně legend s přesnou poštovní adresou, s konkrétními daty a skutečnými životopisy hrdinů? Řeč je o nejznámějším zázraku, který se stal v SSSR v dobách bojujícího ateismu.

O novoroční noci

Město Kujbyšev (dnes Samara) v Nadvolžanské federální oblasti SSSR – byl silvestr roku 1955. V domě č. 7 na ulici Čkalovské (dnes ul. Čkalova 84) se shromáždila skupinka mládeže, aby oslavila příchod nového roku. Mezi nimi byla Zoja Karnauchová, dělnice a komsomolka. Když začali tančit, Zoja neměla partnera – její mládenec, Mikolaj, na zábavu nepřišel. Když dívka uviděla v temném koutě pokoje ikonu svatého Mikuláše Divotvůrce, bezstarostně zavolala: „To je taky Mikolaj, já si s ním zatančím!“ Když sahala po obrazu, jedna z jejích kamarádek, pokoušejíc se ji zadržet, stačila vykřiknout: „Zoja, nehřeš!“ Ale Zoja se jenom zasmála a řekla: „Jestli Bůh je, ať mě potrestá!“

To, co následovalo, zaznamenal ve svém hlášení pro místní oddělení KGB starší poručík Koljesov. Text včetně zachované originální stylistiky uvádí autor knihy *Ruské peklo* Andrej Karaulov: „Soudružka Zoja Karnauchová okamžitě ztuhla bez hnutí. Pozůstavši ve středu pokoje, soudr. Z. Karnauchová zůstala paralyzovaná spolu s ikonou, kterou přitiskla k prsům. Soudružka Z. Karnauchová neupadla, jenom stála s ikonou Mikuláše Divotvůrce v rukách. Protože soudr. Karnauchová nevykazovala aktivních známek života, ale stála s otevřenými očima, soudr. Poplavskij, člen Komsomolu narozený v r. 1939, poslal pro okrskového náčelníka milice, ale nebylo ho, tak zazvonil na odpovědnou za obvodní oddělení milice, soudr. Syrenkovou, která vyslala na ulici Čkalovská č. 7 oddíl milice a kolektiv lékařů z městské nemocnice č. 2. Svědek Tarabarinov, narozený v r. 1939, vyběhl na ulici a začal sít paniku mezi okolní obyvatelé.“

Zvěst o tom, co se stalo, se širokým ohlasem roznesla po městě. Zrána 1. ledna 1956 před domem na ulici Čkalovské stáli již vzrušení lidé. Kromě vzrušených sousedů přišli i nájemníci ze sousedství

a mrazu navzdory tam lidí přibývalo stále víc. Dav narostl až natolik, že po sousední ulici nemohly jezdit tramvaje. Přijela milice na koních. Dům obklopili kordonem a nikoho nepouštěli. Říkali, že se nic nestalo a nikdo tam uvnitř není. Ale rychle se objevily otázky: Když tam nikdo není, tak k čemu milice? Proč jsou zavřené okenice? Co uvnitř dělají lékaři?

Tou dobou se lékaři marně pokoušeli Zoje vrátit smysly. Všechny pokusy dát jí injekci byly bezvýsledné: jehly se ohýbaly a do kůže se nedostaly ani na milimetr. Nikdo také nebyl schopen dívkou pohnout z místa ani jí z rukou odebrat ikonu. Zoja byla jako zkamenělá. Přesto žila: dýchala, měla otevřené oči i tlukoucí srdce. Na její ruce se dal vnímat pomalý, stálý puls. Pokusili se také pod ní vysekat dřevěnou podlahu. Marně, poněvadž sekera byla hned tupá, a ze šterbin prosakovala krev.

Můžeme si jen představit, co prožívali milicionáři určení na celý den k ochraně objektu. Jedna z obyvatel Kujbyševa, Anna Fjedotová, vzpomínala, jak spěchala za jedním ze strážníků, který odcházel ze služby. Běžela za ním několik příčných ulic, a když byli sami na prázdné ulici, zeptala se: „Když tam nikdo nestojí, tak proč nikoho nepouštějí?“ – „Nesmím nic

*Zojino šílenství
(deskové vyobrazení ikony sv. Mikuláše)*

*„Zkamenění“ Zoji
(deskové vyobrazení ikony sv. Mikuláše)*

říkat,“ odpověděl příslušník milice. „Já vás neprozradím!“ slíbila dívka. „A vy jste věřící?“ – „Ano.“ Tu strážník sundal policejní čepici a sklonil hlavu před Annou Fjedotovou: jeho vlasy byly úplně šedé. „To se stalo za jednu noc,“ odpověděl potichu muž, „a já mám teprve 28 let.“

Přes čtyři měsíce

Zoja tak stála 128 dní – beze spánku a odpočinku, bez jídla a pití, bez teplého oděvu, v nevytápěném příbytku. Říká se, že občas bylo uprostřed noci slyšet hlas, který lámal srdce: „Obraťte se! Všichni planeme v hříších!“ Jeden ze strážníků měl vidět oknem domu starce, který vzal ikonu Zoje z rukou (dveře byly stále zamknuté). Zojino oblečení bylo pokryté prachem a dívčiny vlasy rozčuchané. Před zvědavými očima ji přikrývali prostěradlem, jako živou sochu.

Všechno, co se v domě a kolem něj dalo, bylo pod kontrolou speciálních služeb. Svědkové byli umlčovani, ačkoliv jejich výpovědi byly pečlivě zdokumentovány. Novinář Andrej Karaulov tvrdí, že dokumenty o Zojině případu se nacházejí v několika tlustých svazcích opatřených klauzulí „přísně tajné“. Jsou tam také stenogramy stranických zasedání. V jednom z nich, z 19. ledna, čteme: „Společnosti náboženské jsou velmi aktivní, a my nedostatečně. Příkladem je incident na Čkalovské. Všechno to vymyšleno před oblastní stranickou konferencí. Náboženské spiknutí – nic víc!“ Ve všech kujbyševských kolektivech v celém obvodu začalo masové vzdělávání a školení na téma vědeckého ateismu. Pro „odhalení“ zázraku bylo známým komsomolcům uloženo všude ší-

řít lži, že byli osobně v tom domě a žádný zázrak tam neviděli.

Biskupovi pravoslavné církve uložili, aby ohlásil z ambonu, že na Čkalovské žádný zázrak nebyl. „Dobře,“ odpověděl hierarcha, „ohlásím. Ale nejdřív tam musím jet a vidět to. Nemohu se odvolávat na slova cizích lidí.“ O dva dny později dostal zákaz výjezdu z města.

Ve fejetonu publikovaném 24. ledna pod názvem *Divoký incident* v oblastních novinách „Volžská komuna“ se psalo: „Incident na ulici Čkalovská je divoká, hanebná záležitost. Slouží jako útok na adresu pracovníků propagandy městského výboru Komunistické strany Sovětského svazu.“ Ve skutečnosti celé to stranické vměšování způsobilo opačný efekt, než bylo míněno.

Svatý Mikuláš Divotvůrce

Když mnoho lidí vidělo takové úsilí komunistů, připadalo jim, že „není kouře bez ohně“: pokud je vedení tolik horlivé v likvidaci té záležitosti, skrývá se za tím skutečná událost. Nové podrobnosti byly předávány šeptem, ale nejdůležitější je to, že lidé začali masově chodit do svatyní. V městě a v okolí zbylo málo

*Zatajení divu před úřady
(deskové vyobrazení ikony sv. Mikuláše)*

chrámů s bohoslužbami – většinu komunisti zavřeli – ale odted' byly přeplněné lidmi. Podle některých údajů se počet lidí, kteří přijali svátost křtu v té době, dal počítat na tisíce. Nedostávalo se devocionálií – malých křížků, které se zavěšovaly na krk nově pokřtěným.

Očividně vzrostl kult svatého Mikuláše. Svátý patron námořníků a pocestných, nejuctívanější v Rusku, je nazýván Divotvůrcem, poněvadž jeho zázraky jsou spo-

jené s pomocí ubohým a trpícím lidem. Před jeho ikonami ted' hořely stovky svíček. Mnozí se na něj obraceli v nejrůznějších potřebách. Byl i případ, že svatý Mikuláš pomohl jednomu komunistovi najít stranickou legitimaci (její ztráta byla v té době považována za zločin). Ten podivný stařec, který se objevil v zamčeném domě, jak tvrdí svědkové, byl velmi podobný představám o svatém Mikuláši.

Konec příběhu

Přišlo jaro roku 1956, doba zesíleného boje s náboženstvím. Blížily se Velikonoce. V hlášeních se psalo, že ve vsích kujbyševské oblasti mnoho lidí věří v zázrak stojící dívky. Kromě faktu, že se o fejetonu s názvem *Divoký incident* všude hovořilo, obyvatelé vesnic chodili častěji do chrámů a přijímali Svaté přijímání. V době Svatého týdne nebylo slyšet zpěv ani zvuky harmoniky a v kolchoze „Vítězství“ nepřišel ani jeden člověk na promítání filmu do vesnického střediska.

Zoja pořád stála. Konečně se někdo ze stranického vedení dověděl, že je třeba do domu pustit kněze. Těsně před velikonočními svátky tam přišel známý starc, otec Serafin Ťapočkin (podle jiné verze to byl Serafin Poloz), odsloužil moleben (pobožnost za živé) u Zoji, potom přistoupil a opatrně vyňal z dívčiny rukou ikonu. V tu chvíli Zoja vyšla ze své strnulosti.

Samozřejmě že strážci „království lži“ (čili komunistická vláda) nemohli dovolit, aby se takový svědek jako Zoja Karnaučová vrátil do světa. Okamžitě ji umístili na speciální oddělení psychiatrické kliniky, kde byla podrobena „intenzivní terapii“, a po dvou letech se vrátila do rodiny. To byl známý způsob boje s odpůrci sovětského režimu, kterým nejednou přisuzovali „bezpříznakovou schizofrenii“. Po takové „terapii“ Zoja zůstala invalidní. Nepoznávala své příbuzné a brzy poté zemřela. V archivech současné Samary chybí zápisy o jejím narození i smrti. Není rovněž známo místo jejího hrobu.

Smutný osud potkal všechny účastníky té novoroční zábavy. Viktora Tarabarinova odsoudili na 10 let vězení, a když se vrátil, žil v neustálém strachu a nikomu neprozradil podrobnosti ze silvestrovské noci roku 1955. Z přinucení podepsal souhlas s utajením všeho, co se týkalo oné události. Část svědků zavřeli; někte-

*„Obráťte se!
Všichni planeme v hříších!“
(deskové vyobrazení ikony sv. Mikuláše)*

ré poslali do lágrů, po dalších se stopa úplně ztratila.

Navzdory této vládní politice dosud žije mnoho bezprostředních i nepřímých svědků té události. Starší pokolení si dobře pamatuje ten rozruch a atmosféru strachu, záhadnosti a překvapení. V rodinách členů milice a lékařů také nezapomněli na onen div. Dům u Čkalovské ulice přežil požár. I když je dnes vstup do budovy zatlučen deskami, lidé sem stále přinášejí květy a modlí se zde. Pravoslavní hierarchové poblíž zřídili pomník ke cti svatého Mikuláše. Objevily se články i filmy o stojící Zoji a tomuto tématu se věnují nejpopulárnější televizní programy.

Ikonu svatého Mikuláše, kterou otec Serafin vyjmul z rukou Zoji, vzal s sebou a nerozloučil se s ní do konce života. Není známo, kde se v současnosti nachází. Mnoho podrobností zůstává neznámých a nikdo, kromě nejvyšších orgánů vlády, nemá přístup k tajným aktům týkajícím se Zoji. A pokud to všechno bylo tak důkladně utajeno, znamená to pouze, že se opravdu stal zázrak. Jak poznamenal A. Karaulov, sama KGB jaksi dokázala, že Bůh existuje!

„Zkamenění“ Zoji nebylo jen trestem, ale i požehnáním pro Rusko. Bůh zjevil zázrak svatého Mikuláše v samém srdci komunismem týrané země, poněvadž Rusko miloval a chtěl dát „druhý dech“ své utiskované církvi a naději dětem hybnoucím kvůli ateismu.

*Zpracoval Bartłomiej Grysa
Z Miłujcie się! 4/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Náš Jáchym, zázračné dítě Panny Marie

V klášteře Božího milosrdenství v Nových Hradech v jižních Čechách se opakovaně stáváme svědky toho, jak žitá víra přináší v mladých rodinách obdivuhodné ovoce. Mimořádně pěkným příkladem je i rodina Vojtěcha a Lucie. Když přišlo na svět jejich třetí dítě – Jáchym, byla jejich víra vystavena těžké zkoušce. Avšak právě v utrpení zažili jako nikdy předtím sílu modlitby a skutečný zázrak Panny Marie.

Vojtěch vypráví: Jáchymek, náš nejmladší, měl sedm týdnů a v sobotu 1. prosince 2018 měl být pokřtěn. Ale právě v tu noc dostal vysokou horečku, a když nám kolem páté hodiny ráno začal špatně dýchat a tělíčko mu začalo modrat, vzali jsme ho do nemocnice. Zjistili mu těžkou otravu krve a rozsáhlý zápal mozkových blan. Z ničeho nic náš malý přestal dýchat. Započal boj o jeho život, přičemž se lékaři na jednotce intenzivní péče celé dopoledne snažili o záchranu jeho životních funkcí. Pak nás konečně pustili za Jáchymem. Naskytl se nám hrozivý pohled: z jeho ubohého tělíčka odevšad visely hadičky napojené na přístroje. Avšak to nejhorší přišlo, když nám, bezradným a ustrašeným rodičům, tři lékaři specialisté oznámili, že stav našeho syna je vážný a je v ohrožení života, neboť s největší pravděpodobností jeho onemocnění způsobil streptokok, bakterie, která jeho tělo – jednoduše řečeno – zvnitřku rozežere. Lékaři mu nedávali téměř žádnou šanci na přežití. A pokud by to Jáchym přece jen přežil, bude celý život těžce postižený.

Při těchto slovech jsem se rozplakal, opřel se o statečnou Lucii a jen stěží jsem dále vnímal všechno kolem.

Tehdy jsem si to ještě neuvědomoval, ale právě to byla ta chvíle, kdy Lucie držela pohromadě celou naši rodinu, abychom se úplně nerozsypani. K našemu překvapení nám lékaři nakonec radili: „Pokud jste věřící, dejte vaše dítě co nejdříve pokřtít.“

Lucie: Podařilo se nám dovolat se pátěru Ondřejovi z klášteře Božího milosrdenství a ten hned přišel. Původně plánované křtiny na sobotu ve dvě se tedy nakonec ve skutečnosti konaly právě v tom čase. Přitom se všichni přítomní stali svědky prvního zázraku: V okamžiku, kdy křestní voda stékala po Jáchymově hlavičce, monitor najednou ukázal pravidelný a poklidný tlukot srdce. Nemohli jsme, žel, potom zůstat s právě pokřtěným Jáchymem,

protože doma na nás čekaly naše dvě zdravé, temperamentní děti – sedmiletý Jonáš a tříletá Justýnka.

Vojtěch: Protrpěl jsem nepopsatelnou a do té doby nepoznanou bolest. Co když náš synáček zemře? Budeme potřebovat malou rakev, bude pohřeb ... anebo pře-

ce jen nejprve polohovatelnou postel pro postižené dítě...? Absurdní myšlenky! Ještě týž sobotní večer jsme šli v naší farnosti na mši svatou, která byla sloužena za Jáchyma. Po ní jsem zřetelně cítil potřebu zbavit se veškerého zla – i toho nejposlednějšího hříchu, který jsem schovával někde hluboko v srdci, a vyzpovídat se z celého svého života, abych mohl Jáchymkovi naplno pomáhat. Proto jsem zavolal páterovi Radovi, knězi, jemuž důvěřuji, a plakaje jako malý chlapec jsem mu

všechno vypověděl. Byl potichu, jen poslouchal a potom řekl jednu větu, která celý můj život postavila vzhůru nohama: „Vojtěchu, nyní v tomto utrpení jste Bohu tak blízko, jak jste doteď ve vašem životě ještě nikdy nebyli.“ Od té chvíle jsme začali vnímat Boží přítomnost...

Lucie: ...a především nápadnou pomoc Panny Marie. Došlo k tomu takto: Večer po mši svaté cestou domů jsme ještě navštívili kamarádku, které tragicky zahynul syn. Dala nám jednu radu: „Jestli skutečně potřebujete zázrak, pomodlete se Pompejskou nověnu. Je to velmi náročné, ale tato nověna má přímou linku do nebe.“ Do té doby jsme nikdy předtím o ní neslyšeli. Tato nověna trvá 54 dnů, tedy šestkrát devět dní. Denně je třeba se pomodlit tři růžence, prvních 27 dní je prosebných, dalších 27 dní jako poděkování. Ještě té noci, na smrt unavení, jsme se začali Pompejskou nověnu modlit. Tři růžence po sobě najednou nebyly žádným problémem, i když jsme se do té doby růženci se všemožnými výmluvami a z pohodlnosti vyhýbali. Ale teď šlo o záchranu našeho dítěte!

V tutéž sobotu jsem se začala modlit také slova nověny odevzdanosti podle dona Dolinda Ruotola: „Ježíši, zcela se ti odevzdávám, postarej se o všechno! Ježíši, zcela se odevzdávám, postarej se o všechno! Ježíši, tady máš Jáchyma, odevzdávám ti ho. Udělej s ním, co se ti líbí!“ Toto odevzdání našeho dítěte Bohu uklidnilo mě i mého manžela.

Vojtěch: Navzdory tomu byl náš každodenní život neustálou výzvou: práce, dvě malé děti doma, mnoho kilometrů autem do nemocnice a pozdě večer zpět. Po cestě jsme se modlili, jedli a spali na střídačku.

Růženec nám dával sílu, ačkoli Jáchymův stav byl více než znepokojivý. Streptokok napadl jeho mozek a zdravotní sestřičky se obávaly, že se psychicky zhroutíme. Ale opak byl pravdou! Určitě i proto, že

od prvního dne stále více přátel, známých, mladé rodiny, ba dokonce i nepraktikující lidé projevíli zájem o naše nemocné děťátko a přislíbili nám modlitbu. Několik rodin se přímo připojilo k naší Pompejské nověně. Také pro Jonáše a Justýnku se každodenní růženec stal naprosto přirozeným. Ale i nevěřící příbuzní a lidé, kteří se předtím ještě nikdy nemodlili, se nyní poprvé modlili za Jáchyma svým vlastním způsobem. Dokonce nám děkovali, že se za něho mohou modlit, a říkali, že díky tomu poprvé prožívají advent duchovněji. Všechny tyto modlitby k nám proudily jako jedna obrovská vlna; i ze Slovenska, a dokonce z Ameriky. Citelně nám to dodávalo fyzickou sílu a také vnitřní posilu a naději, že všechno zvládneme.

Lucie: Pro nás rodiče to byla zcela nová zkušenost, že jsme uprostřed velkého utrpení tak mocně zažili sílu modlitby. Potom to šlo rychle. Sedmého dne přišla překvapující zpráva. Při magnetické rezonanci se v Jáchymově mozku neukázala původně nezvratná poškození. Lékaři si to neuměli vysvětlit, a proto naplánovali další kontrolní rezonanci. Vidět ho bez hadiček, které ho dosud držely při životě, a moci ho vzít opět do náruče, to bylo pro mne jako matku prostě úžasné. Ještě týž večer se v několika okolních farnostech konaly adorace za Jáchymovo uzdravení. A navzdory všem předpovědím a obavám začal náš malý již další den samostatně dýchat!

Vojtěch: Čtrnáctého dne bylo možné přeložit Jáchyma z JIP do pokoje, kde Lucie mohla zase být matkou na plný úvazek; krmit a laskat ho, pečovat o něho, modlit se za něho. Jelikož byly Vánoce, sestry z oddělení dovolily, aby i Jonáš a Justýnka mohli navštívit svého bratříčka. A tak jsme téměř po měsíci mohli být znovu všichni spolu jako rodina. Při každé návštěvě jsme se pomodlili jeden růženec, abychom aspoň část Pompejské nověny prožívali společně.

Lucie: A pak se stalo něco nepředstavitelného: Přesně dvacátý sedmý den nověny, tedy přesně poslední den prosebné části, jsme dostali povolení vzít si našeho zdravého syna z nemocnice zpět domů. A doma jsme hned začali druhou

část - 27 děkovaných dní. Lékaři si to neuměli vysvětlit: V Jáchymově malém mozku, v němž už byly viditelné „díry“, které tady streptokok „vyžral“, nic z toho nebylo najednou viditelné. Ale někteří si nás vzali bokem a osobně nám řekli to, o čem jsme sami byli tak či tak přesvědčeni: „Je to zázrak!“ S Jáchymem jsme potom celý rok absolvovali další vyšetření, ale vždy s výsledkem: „Vývoj dítěte odpovídá jeho věku.“ Ano, Jáchym je zdravý! Při posledním ultrazvuku ho zdravotní sestra vítala slovy: „Toto je náš malý zázrak!“ My však víme, že Jáchym je náš velký zázrak, který nám vyprosila Panna Maria. Kromě toho mnozí (i já jsem jednou z nich) v našem okolí objevili skrze Pompejskou nověnu růženec, a tím získali i hlubší vztah k Panně Marii jako ke své Matce. Zdá se, že toto je dodatečný „velký zázrak“ v mnoha srdcích.

Vojtěch: Mezitím je z Jáchyma živý chlapec, který už umí chodit, žvatlat a spolu s Jonášem a Justýnkou nás drží ve formě. Každý den jsme za to vděční. A musím říci: dnes se modlíme docela jinak. Můj první skutečně vědomě pomodlený růženec byl před svatbou za moji nevěstu Lucii, aby jednou byla dobrou matkou našich

děti. Nyní se snažím modlit růženec spolu s manželkou a dětmi věrně každý den.

* * *

Z kláštera Božího milosrdenství bychom o milostných účincích Pompejské nověny mohli vyprávět ještě mnoho pěkného. Již několik let míváme jednou za měsíc setkání rodin, spolu se modlíme růženec a klaníme se Pánu Ježíši ve Svátosti oltární. Avšak až díky zázračnému uzdravení Jáchyma získaly tyto rodiny novou důvěru ve skutečnou sílu modlitby růžence. Mezitím se několik mladých rodin rozhodlo, že se budou růženec modlit každý den spolu se svými dětmi. Aby to zvládly, tak už ráno, například cestou do práce a do školy - místo poslechu hudby či ranních zpráv - začínají prvním desátkem růžence. Jeden manželský pár se nám svěřil, že svůj společný večerní růženec, který se často modlí na procházce, si už nechtějí nechat ujít, protože je ještě hlouběji sjednotil. Od členů dalších rodin víme, že se až dodnes nadále modlí Pompejskou nověnu. A když jednu skončí, začínají hned následující na další svůj úmysl.

*Z Vítazstvo Srdca 134/2020
přeložil a upravil -dd-*

Jáchym, který byl v nouzi pokřtěn již v nemocnici, byl pak 5. května 2019 v poutním kostele Panny Marie Útěchy v Dobré Vodě P. Ondřejem slavnostně přijat do církve. Při této příležitosti byli na děkované mši svaté přítomni příbuzní, přátelé a rodiny, které se modlily za jeho uzdravení. Jáchym v náručí své maminky, s otcem a sourozenci - to byl radostný pohled i pro prarodiče (vzadu vpravo), protože dědeček Ludvík byl po těžké mozkové příhodě v nemocnici ve stejné době jako jeho vnuk, za kterého obětoval všechno své utrpení.

Počet zločinů z nenávisti vůči evropským křesťanům v roce 2020 prudce narostl

Podle nově zveřejněných dat Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) se počet zločinů z nenávisti proti křesťanům v Evropě v roce 2020 prudce zvýšil.

Data z OBSE, zveřejněná 16. listopadu 2021, zahrnují dokumentaci 980 incidentů namířených proti křesťanům, včetně žhářských útoků na katolické chrámy, znesvěcení a krádeže proměněných hostií, útoků na kněze a protikatolických graffiti na církevním majetku vytvořených potratovými aktivisty.

V roce 2019 OBSE informovala o 595 incidentech proti křesťanům. Velký nárůst oproti předešlému roku byl zaznamenán u útoků na majetek, a to z 459 útoků v roce 2019 na 871 v roce 2020, zatímco počet násilných útoků vůči osobám se snížil z 80 na 56.

Nejvíce nahlášených zločinů z nenávisti vůči křesťanům zasáhlo Polsko – 241 incidentů, z nichž většina byly případy vandalismu na katolickém majetku spojené s postojem církve vůči potratům. OBSE dále informovala o 172 incidentech v Německu, 159 ve Francii a 113 v Itálii. Svatý stolec organizaci dodal informace ohledně více než 150 zločinů z nenávisti namířených vůči křesťanům v Evropě.

Celkové číslo všech takových incidentů je ale pravděpodobně vyšší, než jaké uvádí tato data, protože pouze 11 z 57 států OBSE poskytlo informace ohledně zločinů z nenávisti vůči křesťanům.

Madeleine Enzlbergerová, předsedkyně Observatoře pro nesnášenlivost a diskriminaci vůči křesťanům (OIDACE) ve Vídni, uvedla, že v mediální a politické sféře „je nenávist vůči křesťanům jen stěží vnímána jako stále zjevnější společenský problém“.

„Zpráva OBSE odráží pouze část tohoto trendu, který naše organizace dokumentuje léta, a přesto je hlasitým upozorněním na lhostejnost a módní urážení křesťanů,“ dodala.

Zde uvádíme některé ze zločinů z nesnášenlivosti spáchaných vůči křesťanům, které byly zdokumentovány Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě:

Nekontrolovaný vandalismus v Polsku ze strany potratových aktivistů

Podle údajů OBSE je nárůst zločinů z nenávisti proti křesťanům v Polsku z velké části způsoben „řadou incidentů zaměřených na katolickou církev kvůli jejímu postoji k potratům“. Ty zahrnovaly více než 100 případů graffiti na majetku katolické církve, z nichž mnohé obsahovaly protikřesťanská hesla. Další katolické kostely byly vandalizovány symboly LGBT.

Aktivisté za práva žen v noci v říjnu 2020 poničili černou barvou pomník nenarozeným dětem na polském katolickém hřbitově. Zpráva dále uvádí, že potratoví aktivisté ve stejném měsíci na hřbitově také poničili kříž připomínající oběti nacismu.

Lidé modlí se před katolickou katedrálou byli napadeni aktivisty za práva žen, kteří házeli láhve, kameny a petardy, přičemž zranili několik věřících.

Také ve Španělsku byl na Mezinárodní den žen v roce 2020 vandalizován klášter a čtyři další kostely. V klášteře skupina protestujících za práva žen narušila mši protikřesťanskými hesly.

Žhářské útoky na katolické kostely

Ve Francii, Německu, Španělsku a Itálii došlo k řadě žhářských útoků na katolické kostely.

V jednom případě v Německu byl v katolickém kostele vylit na lavice dezinfekční prostředek a poté zapálen. Katolická katedrála ve Francii byla také vandalizována ekrementy pachatelů, kteří se pak v únoru 2020 pokusili kostel zapálit. Při dalším žhářském útoku ve Francii v říjnu 2020 deset maskova-

ných osob přitlačilo auto ke kostelu, pak ho zapálili, a způsobili tak značné škody. Ve Švýcarsku byla v březnu 2020 zapálena půda katolického kostela s varhanami.

Zločiny z nenávisti a sociální sítě

Katolickým kněžím ve Španělsku byly prostřednictvím sociálních sítí v listopadu 2020 zaslány výhrůžky smrti. V Polsku se na sociálních sítích šířil obrázek zobrazující zastřeleného kněze spolu s protikatolickými urážkami. Muž, který v Itálii konvertoval ke křesťanství, obdržel v listopadu 2020 také výhrůžky smrti prostřednictvím sociálních sítí. V jiných případech pachatelé své zločiny z nenávisti sdíleli na sociálních sítích. Aktivisté za práva žen v Polsku se natočili, jak házejí vajíčka do katolického kostela, a v říjnu 2020 to zveřejnili na sociálních sítích.

Násilné útoky proti křesťanům

Navzdory koronavirovým opatřením, která mnoho lidí v roce 2020 držela v sociální izolaci, byly stále hlášeny násilné útoky na křesťany, i když méně než v roce 2019. Tři lidé byli zabití při útoku nožem v bazilice Notre-Dame ve francouzském Nice v říjnu 2020. Kněz známý svou oddaností pomoci migrantům a lidem bez domova byl Tunisianem v září 2020 ubodán k smrti poblíž své farnosti ve městě Como v Itálii. Ve Spojeném království byl v červnu 2020 katolický kněz napaden dvěma muži v kostele a utrpěl zranění žeber. Další katolický kněz ve Spojeném království byl v říjnu 2020 fyzicky napaden v katedrále během pohřbu. Kněz ve Španělsku byl hospitalizován v září 2020 poté, co byl v kostele bodnut, a katolický kněz v Polsku byl v říjnu 2020 několikrát bodnut do břicha.

Zdroj: Catholic News Agency
Převzato z www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Svoboda se uskutečňuje v lásce - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

službě druhým (*tamtéž*). Je ale něco takového otroctví? Ano, svoboda v Kristu obnáší určité „zotročení“, má tento rozměr, který nás přivádí ke službě druhým a životu pro druhé. Jinými slovy, pravá svoboda se plně projevuje v lásce. Opětovně zde stojíme před evangelním paradoxem: jsme svobodní ke službě, nikoli k tomu, co se nám zachce. Svoboda pochází ze služby, sami sebe plně nalézáme v té míře, v jaké se darujeme. Mějme tedy odvahu a dávejme sami sebe. Život získáváme, když ho ztrácíme (srov. Mk 8,35) - to je čiré evangelium.

Jak lze tento paradox vysvětlit? Apoštolova odpověď je natolik jednoduchá, nakolik je též náročná: „láskou“ (Gal 5,13). Bez lásky není svoboda. Sobecká svoboda, která koná, co se mi zachce, není svobodná, protože se navrací sama do sebe, není plodná. Kristova láska nás vysvobodila a ještě jednou nás vymaňuje z nejhoršího otroctví, kterým je vlastní ego. Svoboda však roste skrze lásku. Ovšem pozor - nikoli skrze důvěrnost a lásku z televizních seriálů, či vášeň, která si jednoduše hledá, co jí vyhovuje a co jí těší, nýbrž skrze lásku, kterou spatřujeme v Kristu, milosrdnou lásku: taková láska je skutečně svobodná a osvobozující. Tato láska září v nezištné službě, která se utváří podle Ježíše, jenž umývá nohy svým učedníkům a říká: „Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.“ (Jan 13,15) Sloužit jedni druhým.

Podle Pavla tedy svoboda není libovůle, protože taková bezúčelná a bezvztavná svoboda by zela prázdnotou, podobala by se cirkusové drezúře, což není dobré. Taková svoboda vytváří také vnitřní prázdnotu. Kolikrát si všimáme, že když se řídíme pudem, zbude nám v nitru veliké prázdno plynoucí ze špatného nakládání s pokladem naší svobody a s krásou, která nám umožňuje volit skutečné dobro pro sebe i druhé. Jedině taková svoboda je plná, konkrétní a začleňuje se do reálného každodenního života. Pravá svoboda nás vždy osvobozuje, kdežto svoboda, která volí mezi tím, co se mi líbí a co nikoli, nakonec zanechává prázdnotu.

V jiném listě - v prvním listě Korintánům - apoštol reaguje na mylné představy o svobodě, které prohlašují, že „všechno je dovoleno“. „Ano, ale nikoli všechno prospívá,“ odpovídá Pavel. „Všechno je dovoleno“, ale ne všechno vzdělává, vyvrací

námítky a dodává: „Žádný nesmí dbát jenom o to, co prospívá jemu, nýbrž o to, co (prospívá) druhému.“ (1 Kor 10,23-24) Toto pravidlo strhává masku jakékoli sobecké svobodě. Tomu, kdo se pokouší svobodu zredukovat na libovůli, předkládá Pavel nároky kladené láskou. Svoboda vedená láskou je jediná, která činí svobodnými druhé i nás, umí naslouchat, aniž by se vnucovala, dokáže milovat, aniž by k čemukoli nutila, vzdělává a neničí, nevyužívá druhých k osobnímu prospěchu a prokazuje dobro, aniž by hledala vlastní užitek. Zkrátka, pokud se svoboda nestaví do služby dobru - to je test k přezkoušení - hrozí, že bude neplodná, nepřinese ovoce. Svoboda prodchnutá láskou naopak přivádí k chudým lidem a rozpoznává v jejich tvářích Kristovu tvář. Služba jedněm druhým tak Pavlovi umožňuje, aby

v listě Galaťanům položil tento nikterak podružný důraz: když hovoří o svobodě, kterou mu druzí apoštolové dali k hlásání evangelia, vyzdvihuje, že mu doporučili jedinou věc - totiž aby pamatoval na chudé (srov. Gal 2,10). To je zajímavé. Když Pavel s apoštolý po ideologických bojích dospěli ke shodě, apoštolové mu doporučili, aby pokračoval ve svém díle a nezapomínal na chudé. Jeho kazatelská svoboda tedy měla sloužit druhým, nikoli jemu samému podle libosti.

Víme nicméně, že jedno z nejrozšířenějších pojetí moderní svobody prohlašuje, že „má svoboda končí, kde začíná tvá svoboda“. Zde ovšem chybí vztah, vazba! Je to individualistický pohled. Kdo ovšem darem obdržel Ježíšovu svobodu, nemůže se domnívat, že by svoboda spočívala v udržování odstupu od druhých, které vnímá jako rušivý prvek, nepohlíží na člověka jako na bytost opevněnou samu v sobě, nýbrž jako na trvalou součást společenství. Sociální rozměr je pro křesťany zásadní a povoluje jim přihlížet ke společnému dobru, nikoli k osobním zájmům.

Zejména v tuto dějinnou chvíli potřebujeme opětovně odkrýt tuto společnou, a nikoli individualistickou dimenzi svobody. Pandemie nás naučila, že se neobejdeme jeden bez druhého, avšak nestačí o tom vědět, je nutné si tuto cestu dennodenně konkrétně volit a rozhodnout se pro ni. Prohlašujme tedy a věrme tomu, že druzí lidé nebrání mé svobodě, nýbrž jsou možností k jejímu plnému uskutečnění, neboť svoboda se rodí z Boží lásky a v lásce roste.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA S P. PETREM ŠABAKOU Sobota 11. 12. 2021 • Římskokatolická fara ve Vrchlabí

Program: 9.00 mše svatá • 9.45 přestávka • 10.00 první přednáška • 10.45 přestávka
11.00 druhá přednáška • 11.45 přestávka • 12.00 adorace, příležitost ke svátosti smíření.
Náš host je vojenský kaplan 31. pluku radiační, chemické a biologické ochrany Liberec.
Těšíme se na Vás!

Kontakt: Římskokatolická farnost - děkanství Vrchlabí, nám. Míru 287, 543 01 Vrchlabí 1
tel.: 499 422 899 nebo 731 645 349 • e-mail: kancelar@farnostvr.info.

Pondělí 6. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (7. díl): Martin Dejdar – herec (2. část)
6:35 Nebe nad hlavou **6:55** Duchovní malby (1. díl): Anděl
7:20 Ukrajina – Nádherné svědectví sester z Ukrajiny
7:50 Služebnice Boží Matka Vojtěcha **8:10** Mezi pražci (101. díl):
Prosinec 2021 **9:05** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **9:15** Počasí [P] **9:20** Outdoor Films s Michalem Kosíkem a Danielem Bařákem: Sportem proti hendikepu **10:55** Plnou parou do srdce Beskyd **11:30** Počasí **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (2. díl) **13:45** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina **14:00** Počasí **14:05** Evropské katolíci v utajení – Kosovo **14:35** Noční univerzita: Prof. Cyril Höschl – Neurobiologie úzkosti **16:10** V souvislostech **16:30** Jak potkávat svět (21. díl): S Tomášem Šulajem **17:55** Počasí **18:10** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **18:15** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:20** S Hubertem do lesa: Přízračný jezdec **18:35** Smírčí kříž **19:05** Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 **19:30** Můj chrám: Ing. Marian Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišťování Panny Marie – poutní místo, Dub nad Moravou **19:50** Přijeme si... **20:05** Biblická studna [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:20** Setkání (4. díl): Nina Nováková – kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi **21:35** Noemova pošta: Prosinec 2021 **22:35** V pohorách po horách: Oderské vrchy **22:45** Když bolí duše: Psychózy II. **0:00** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **0:30** Výlet do vánoční Vídne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (8. díl): Marek Orko Vácha – kněz a genetik **6:50** Hovory z Rekovic: Martin Kasík **7:05** Církev za oponou: Předmanželský sex **7:25** Noční univerzita: P. Petr Karas – Hledání ztracených **8:35** Klausura **9:05** Dědek a jeho kreslený svět: Co nám říká erotika **9:15** Počasí [P] **9:20** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy **9:30** V souvislostech **9:55** Benefiční koncert Červená středa: Praha, sál HAMU **11:30** Počasí **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Veselo v Žilinském kraji **13:20** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (3. díl): Připravte cestu Páně (Lk 3,1–6) **14:00** Počasí **14:10** Meandry řeky Odry **14:35** Jak potkávat svět (88. díl): S Františkem Novotným **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Flešbky – Godzone podcast **17:00** Duch národa žije v písních **17:55** Počasí **18:05** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **18:15** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:20** S Hubertem do lesa: Tygřík **18:35** Animované biblické příběhy: Přišel hledat ztracené **19:05** Historie a současnost Matice svatohostýnské **19:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 12. 2021 [P] **19:50** Přijeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **21:30** Terra Santa News: 1. 12. 2021 **21:55** Adventní koncert smíšeného sboru Marika Singers **23:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Katka Lachmanová **0:05** Rok vína **0:30** Skryté poklady: Vladimír **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (9. díl): Marie Svatošová – zkladatelka hospiců (1. část) **6:50** Zpravodajské Noeviny: 7. 12. 2021 **7:10** Púčínské schodky: Pověsti z Hornolidečska **7:15** Noční univerzita: Prof. Cyril Höschl – Neurobiologie úzkosti **8:45** V pohorách po horách: Mosty u Jablunkova – Bílý Kříž, Moravské Beskydy **9:05** Počasí [P] **9:10** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc, a zblbne **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Velké ticho v Poličanech **10:45** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **11:30** Počasí **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zřím Řím **13:10** BET LECHEM – vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok – dirigent a skladatel **13:30** Zpravodajské Noeviny: 7. 12. 2021

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENA

14:00 Počasí **14:10** Dobrý muž ze Saratova **14:40** S dětmi na Chodsku: Chodské slavnosti 2016 **16:00** Pobožnost u sloupu Neposkvrněné Panny Marie na Španělském náměstí v Římě [L] **16:30** Mladí salesiánské misionáře 2017 – Argentina – Mapučové **16:50** Biblická studna **17:55** Počasí **18:00** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilovaní mimoni **18:05** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **18:15** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:20** S Hubertem do lesa: Ptáci záchranáři **18:35** Strýček Emu: Mikulášský **18:50** Popelka Nazaretská **19:30** Terra Santa News: 8. 12. 2021 [P] **19:50** Přijeme si... **20:05** Večer chval (97. díl): Lamačské chvály [L] **21:10** O hospodaření církve: Rozhovor s Mons. Janem Balíkem [P] **21:45** Noční univerzita: Veronika Barátová – Zacheus po deseti letech... **22:40** Na cestě k Otcovu domu **22:55** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **23:15** Dobrá obec Dobrá **23:40** Generální audience papeže Františka **0:05** Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky **0:35** Etiopie: Jděte a získávejte učedníky **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (10. díl): Marie Svatošová – zkladatelka hospiců (2. část) **6:45** V pohorách po horách: Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra **6:55** Kulatý stůl: Premonstráti slávi... **8:30** Terra Santa News: 8. 12. 2021 **8:55** Počasí [P] **9:05** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **9:10** Odkaz předků (4. díl): Morávka **9:20** Tam, kde začínají korene [P] **9:40** Stíny nad Libavou **10:20** Plečníkův kostel sv. Františka v Lublani **10:30** Noemova pošta: Prosinec 2021 **11:30** Počasí **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Indonésie: Otec Stef **13:20** 50 let Boží milosti **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Vzdálené blízká Indie **14:30** Počasí **14:35** Benefiční koncert Červená středa: Praha, sál HAMU **16:10** Zpravodajské Noeviny: 7. 12. 2021 **16:30** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy **16:45** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (2. díl) **17:40** Obec Moravany nad Váhom **17:55** Počasí **18:05** Dědek a jeho kreslený svět: Lesk a bída fantazie **18:15** Ovečky: 3. neděle adventní [P] **18:40** S Hubertem do lesa: Lovci draků **18:55** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **19:00** Večeře u Slováků: 3. neděle adventní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2021 [P] **19:50** Přijeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (155. díl): Desatero [P] **21:20** Pěšky hezky Česky: Svatojakubská cesta **21:40** Vezmi a čti: Listopad 2021 **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2021 **0:25** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (11. díl): Jan Špilar – trvalý jáhen a kadeřník **6:50** Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2021 **7:10** Vladyka **7:35** Putování Modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **8:20** Lidé a město **9:05** Počasí [P] **9:10** Dědek a jeho kreslený svět: Empatie nezabije **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín **9:35** Milovat až do zapomnění **10:25** Biblická studna **11:30** Počasí **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přijeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Prachovské

skály – Český ráj **13:00** Tempo di vlak na Mohelnickém dostavníku 2014 **13:25** Vzdálená pobřeží ticha – Kazachstán **14:00** Tanzanie – Zanzibar: Jsme odvážní **14:30** Počasí **14:35** O hospodaření církve: Rozhovor s Mons. Janem Balíkem **15:05** Misie skrze svědectví – Slovensko **16:00** Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2021 **16:20** Pěšák Boží **17:10** Buon giorno s Františkem **17:55** Počasí **18:05** Dědek a jeho kreslený svět: Být sám sebou **18:15** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **18:20** S Hubertem do lesa: Botožrout **18:35** Turiec, region magických vod **19:00** Dokořán: S Terezou Kostkovou **19:50** Přijeme si... **20:05** Kulatý stůl: Duchovní služba „za mřížemi“ [L] **21:30** Dekalog VI.: Šesté přikázání **22:40** Divám se kolem sebe **23:15** Hlubinami vesmíru s dr. Petrem Kabáthem: Exoplanety 1. díl **0:00** Zámek Židlochovice – zahrada času **0:30** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (12. díl): Miluška Voborníková – zpěvačka **6:50** Indonésie: Povolání žít spolu **7:20** Poniky, Poniky **8:10** Počasí [P] **8:15** Sedmihlásky (157. díl): V našem domě **8:20** Strýček Emu: Mikulášský **8:30** Ovečky: 3. neděle adventní **8:55** Animované biblické příběhy: Přišel hledat ztracené **9:25** Animované příběhy velikánů dějin: Jana z Arku (1412 – 1431) **9:55** O pasáčku Asafovi (1. díl) **10:10** Noční univerzita: Janette Oubrechtová – Ženy mocné, ženy křehké **10:40** Flešbky – Godzone podcast [P] **11:10** Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2021 **11:30** Počasí **11:35** V pohorách po horách: Velký Kosíř – Haná **11:45** Přijeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Počasí **14:15** MFF Strážnice 2016: Z blízka i z daleka **15:25** Světec dvou národů **16:00** Dítě 31 **16:30** Grotosky Bustera Keatona: Frigo a kráva [P] **17:55** Počasí **18:00** Večeře u Slováků: 3. neděle adventní **18:25** Hledání skrytých svatých míst: Rhodos a Kea [P] **19:10** Recept na roztroušenou sklerózu: Nerezignovat! **19:20** V pohorách po horách: Svantovitovy skály – Vsetínské vrchy **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přijeme si... **20:05** Slavnostní vyhlášení vítězů XIX. Mezinárodního festivalu outdoorových filmů [L] **22:10** Dobrozdružství před kamerou [P] **23:15** Saxofony a akordeon: Svatočlávský hudební festival 2021 **0:25** Lidé a město **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (13. díl): Jaroslav Max Kašparů – psychiater a trvalý jáhen **6:50** Dana **7:10** Flešbky – Godzone podcast **7:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (155. díl): Desatero **8:55** Večeře u Slováků: 3. neděle adventní **9:20** Dokořán: S Terezou Kostkovou **10:05** Poutníci času: S dětským lékařem Martinem Magnerem [P] **10:25** Počasí [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:30** Setkání (6. díl): MUDr. Romana Bělohávková – Zelená hora **11:40** Počasí **11:45** Přijeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:20** Muzikanti, hrajte [P] **13:50** Počasí **14:00** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (4. díl): Co máme dělat my? (Lk 3,10–18) **14:35** Grotosky Bustera Keatona: Frigo a kráva **16:00** Noční univerzita: Veronika Barátová – Zacheus po deseti letech... **16:55** Na pomezí ticha a tmy **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín **17:50** Počasí **18:00** Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča **18:05** Strýček Emu: Svítící [P] **18:15** Ovečky: 3. neděle adventní **18:40** Animované biblické příběhy: Lazar žije **19:05** Animované příběhy velikánů dějin: Kryštof Kolumbus (1451–1506) **19:35** O pasáčku Asafovi (2. díl) **19:50** Přijeme si... **20:05** Antonín Dvořák: oratorium Svátá Ludmila: Podzimní festival duchovní hudby Olomouc 2021 **22:10** Pokojné umírání: Paliativní péče vs eutanazie **22:40** S Bohem pro lidi **23:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:25** O hospodaření církve: Rozhovor s Mons. Janem Balíkem **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Veselo v Žilinském kraji **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 6. 12. o 7:00 hod.:

Rorátna svätá omša

Priamy prenos z kaplnky TV LUX, celebruje Mons. Jozef Halcko, bratislavský pomocný biskup.

Utorok 7. 12. o 20:20 hod.:

Pod javiskom

(Divadelná pestrosť)

Čo je to poetika? Martin a Mária sa v ďalšej časti relácie Pod javiskom budú venovať problematike divadelnej pestrosti. V štúdiu privítajú režiséra Petra Weincillera.

Streda 8. 12. o 16:05 hod.:

Ikona lásky (dokument)

Film vznikol pri príležitosti 150. výročia obnovenia verejnej úcty k Matke ustavičnej pomoci, ktorú v r. 1866 zveril redemptoristom pápež Pius IX. so slovami „Urobte ju známou na celom svete.“ 40minútový dynamický dokumentárny film približuje predovšetkým dejiny a symboliku ikony. Vystupujú v ňom odborníci na ikonografiu, dejiny a umenie ako aj rôzni redemptoristi a laici, ktorých život je spojený s týmto posvätným obrazom.

Štvrtok 9. 12. o 21:05 hod.: **vKontexte (prof. Miloš Lichner, SJ: Je Panna Mária Spoluvykupiteľka?)**

Môže byť Panna Mária nazvaná Spoluvykupiteľkou? Je správne, aby sa vyhlásila piata mariánska dogma? Alebo ide skôr o nie príliš šťastný teologický pojem?

Piatok 10. 12. o 16:05 hod.:

Benedikt XVI. – emeritný pápež (dokument)

V dokumente sa dozvieme podrobnejšie o Benediktových reformách, vzťahu k ľuďom, k Cirkvi a k Ježišovi.

Sobota 11. 12. o 16:00 hod.:

Svätá omša s tlmočením pre nepočujúcich

Priamy prenos z kaplnky TV LUX.

Nedeľa 12. 12. o 20:40 hod.:

Adventné večery 3/4 (Poriadok v duši)

Ako sa nestratiť v rýchlom predvianočnom tempe a hluku? Ako nezabudnúť na pravé svetlo v tieni upratovania a zhánania darčiek? Ako prežiť advent v radošti a naplní? Prijmite naše pozvanie na nedelňé adventné večery.

ROZVOJ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA PO ČESKÉ REPUBLICE

proběhne díky skautským kurýřům vybranými vlaky v sobotu 18. prosince 2021.

Blížší informace na www.betlemskesvetlo.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. PROSINCE 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 12.		PO 6. 12.		ÚT 7. 12.		ST 8. 12.		ČT 9. 12.		PÁ 10. 12.		SO 11. 12.	
Antifona	42	40	42	40	1734	1953	1606	1820	42	40	42	40	42	40
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	1734	1953	1607	1820	42	40	42	40	42	40
Antifony	70	71	935	1046	950	1062	1608	1821	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	70	71	74	76	1735	1954	1608	1822	83	87	86	91	90	94
Antifona k Zach. kantiku	70	72	74	76	1735	1954	1608	1822	83	87	87	91	90	95
Prosby	70	72	74	76	1724	1943	1608	1822	83	87	87	91	90	95
Závěrečná modlitba	71	73	1603	1816	1604	1817	1609	1823	84	1827	87	92	1613	1828
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	123	133	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	1609	1823	44	42	44	42	44	42
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	1265	1403	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	71	73	75	77	78	81	1609	1823	84	88	88	92	91	96
Závěrečná modlitba	71	73	75	77	78	80	1609	1823	84	88	87	92	90	95
Nešpory: SO 4. 12.														
Hymnus	41	39	41	39	41	39	1604	1818	1610	1824	41	39	41	39
Antifony	68	70	72	74	945	1057	1605	1818	1611	1825	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	1649	1866	1661	1878	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	76	78	1605	1819	1611	1825	85	89	89	93
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	76	78	1605	1819	1612	1826	86	90	89	93
Prosby	69	71	73	75	76	79	1606	1819	1612	1826	86	90	89	93
Záv. modlitba	71	73	71	73	1603	1816	1609	1823	1609	1823	84	1827	87	92
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 5. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Bar 5,1-9
 Ž 126(125),1-2ab.2cd-3.4-5.6
 Odp.: 3 (*Hospodin s námi udělal velkou věc, naplnila nás radost.*)
 2. čt.: Flp 1,4-6.8-11
 Ev.: Lk 3,1-6

Pondělí 6. 12. – nezávazná památka sv. Mikuláše (v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)

1. čt.: Iz 35,1-10
 Ž 85(84),9ab+10.11-12.13-14
 Odp.: srov. Iz 35,4d (*Hle, Bůh nás přijde a spasí nás.*)
 Ev.: Lk 5,17-26

Úterý 7. 12. – památka sv. Ambrože

1. čt.: Iz 40,1-11
 Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
 Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
 Ev.: Mt 18,12-14

Středa 8. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9-15.20
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
 2. čt.: Ef 1,3-6.11-12
 Ev.: Lk 1,26-38

Čtvrtek 9. 12. – nezávazná památka sv. Jana Didaka Cuauhtlatoatzina

1. čt.: Iz 41,13-20
 Ž 145(144),1+9.10-11.12-13ab
 Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
 Ev.: Mt 11,11-15

Pátek 10. 12. – nezávazná památka Panny Marie Loretánské

1. čt.: Iz 48,17-19
 Ž 1,1-2.3.4+6
 Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
 Ev.: Mt 11,16-19

Sobota 11. 12. – nezávazná památka sv. Damasa I.

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 Ev.: Mt 17,10-13

K VÁNOCŮM

MILÝ HERODE... • DOPISY SVĚDKŮM VÁNOČNÍHO PŘÍBĚHU

*Pavel Obluk • Redakce Kristina Veselá
Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

Autor se pokouší proniknout k tajemství Vánoc skrze dialog s postavami evangelia. A je to pokus pozoruhodně živý a aktuální. Ježíš pro něj není růžolící cvalík, který z matčina klína vítá s úsměvem příchozí gratulanty. Ježíš leží v dřevěném korytě na zatuchlé slámě a je přikrytý kusem hadru. Usnul, vysilen dlouhým pláčem, stejně jako jeho rodiče. Jsme nad tím schopni žasnout jako pastýři? Zaslechli bychom v hluku dnešního světa radostný zpěv andělů nad Betlémem? V čem se podobáme třem králům? Bylo Herodovo vraždění nevinátek jen bezuzdnou krutostí? Anebo přesvědčením, že k prosazení dobrého účelu lze použít jakékoli prostředky? Přečtěte si pětadvacet nevšedních dopisů, pokoušejících se o odpověď.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 120x160 mm, 128 stran, 189 Kč

BOŽÍ AJŤÁK • 9 DNÍ S CARLEM ACUTISEM: PŘÍBĚH

Corinna Turnerová • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Nověnu přeložila Zdeňka Křehlíková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

„Máš leukémii.“ – Daniel se právě dozvěděl asi nejhorší zprávu, jakou si může teenager vyslechnout. Jeho rodiče jsou v šoku. Lékaři vidí jeho budoucnost tak půl na půl. Co bude dál?

Daniel se v zoufalství obrátí o pomoc na svého faráře. Kněz ho seznámí s osudem Carla Acutise, chlapce v jeho věku, s velmi podobnými zájmy – který ale už není mezi živými. Daniel si nejdřív pomyslí, co je to za nápad... Ale jak se snaží vyrovnat se se svou nejistou budoucností, vzniká mezi ním a svatým chlapcem Carlem pozoruhodné pouto, snad i přátelství. Jste mladí a zajímají vás svatí, ale jejich životopisy se vám zdají nudné nebo nepravděpodobné? Pak je tento svižně napsaný příběh, v němž vystupuje „Boží ajťák“ Carlo Acutis, určen právě vám.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 130x190 mm, 96 stran, 179 Kč

PŘÍBĚHY VŠEDNÍCH I NEVŠEDNÍCH DNÍ

DVANÁCT PŘÍBĚHŮ

Petr Karas • Redakce Kateřina Lachmanová

P. Petr Karas (nar. 1969) nabízí sérii příběhů ze života, ze svého mládí i z nedávné doby. Sdílí s námi nejen náročné chvíle z cest autostopem či z vysokohorských výstupů, ale také silné momentky z jihomoravské farnosti, kde už léta působí. Každý z příběhů v sobě skrývá duchovní pointu, někdy i vícevrstvou; napínává čtená tak nenápadně přechází v duchovní zamyšlení.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm, 120 stran, 199 Kč

MODLÍME SE

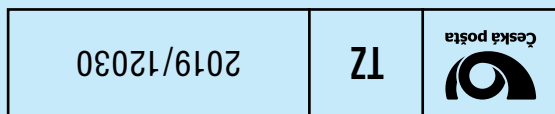

**NOVĚNA KE SVATÉMU FRANTIŠKOVÍ Z ASSISI • MODLITBY NA KAŽDÝ DEN
Z italských přeložila Michaela Spívalová**

Nověna ke světcům, který je proslulý svými chválami Boha Stvořitele. Skrze naslouchání Slovu a nejvýznamnějším pasážím *Františkánských pramenů* budeme vedeni k tomu, abychom znovu objevili krásu svého života a pozvedli k Nejvyššímu svůj hlas ve chvále a dikůvzdání.

Matrice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 117x170 mm, 32 stran, 49 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matrice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválně se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz). Registrace MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.